

Aşıq Şəmşir
Dağların

Yazda bəzənir xalı tək,
Yaşılı, alı dağların.
Quzu mələr yaylağında,
Xoş keçir halı dağların.

Var nərgizi, bənövşəsi,
Ətəyində göy meşəsi,
Olur oynamaq peşəsi
Elli, obalı dağların.

Bulaq üstə gəlir nazla,
Qız sənəklə, aşiq sazla,
Bülbülü oxuyur avazla,
Gözəl, səfalı dağların.

Abad olur yaylaqları,
Xubanların oylaqları,
Çoxdu soyuq bulaqları,
Sərin havalı dağların.

Qayalarda kəklik səkir,
Bulut qalxır, yağış tökür,
Sinəsinə duman çökür,
Güllü, lalalı dağların.

Sarıyerə, Xaçbulağa,
Oba köçür yaylamağa,
Aranlardan bizim dağa
Gəlir mahalı dağların.

Çobanları çalır tütək,
Göy təpələr, gözəl-göyçək,
Gölündə çalxanır ördək
Çayı sonalı dağların.

Keçir yazı, gəlir yayı,
Şırıltıyla axır çayı,
Səyyadına çatır payı,
Halal mayalı dağların.

Yarpağa şəh düşər səhər,
Hər qucağı behişt təhər,
Binələri olub şəhər,
Artıb cəlalı dağların.

Payız çölə düşüb qırov,
Qoşqar, Kəpəz, Çilyəz, Murov...
Şəmşir gəzir köksündə ov,
Hündür qayalı daşların.

Aşıq Şəmşir. Dağların // Azərbaycan aşıqları. – Bakı: Çarşıoğlu, 2004. – S. 299-300.